

ΚΑΛΗΤΕΧΝΙΚΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ
ΕΛΛΑΔΙΤΕΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΝΙΚΟΥ Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ.

ΒΕΜΠΟ ΣΟΦΙΑ:

Γεννήθηκε στην Καλαμίπολη της Θράκης.

Αυτή η τόσο προικισμένη τραγουδίστρια δεν πήρε ειδικά μαθήματα μουσικής και ήταν αυθοδωότητα.

Σε πολύ νεαρή ηλικία έκανε την πρώτη της εμφάνιση στο θέατρο «Σαμαρτζή», με την επιθεώρηση «Παπαγάθω», το 1933. Ήταν η γκιζέζ του θιάσου.

Η μοντράθρα φωνή της είχε και πού μπορούσε να συναρπάσει και η μαδάρια έκφρασή της συντεθέσανε ώστε απ' την πρώτη της παρουσία να ξεχωρίσει, να σημειώσει σταδμό στο ελληνικό τραγούδι. Την χαρακτήριζε η αισθαντικότητα στην έρμηνεία των τραγουδιών της και εξ αιτίας της έρδρωσής της δεν έχανε κανείς θέση απ' τους στίχους του τραγουδιού.

Συνεργάστηκε με διάφορους μουσικούς θιάσους σαν τραγουδίστρια από το 1934-41.

Δραπέτευσε κατά την περίοδο της Κατοχής και συμρότησε διάσο με την αδερφή της Αθίση και τον Μίμη Τραϊφόρο, μετέπειτα σύζυγός της και γυχαμώθηκε τις Έλληνικές έτοπθες δυνάμεις και τις παροικίες μας του έξωτεριού μέχρι το 1945.

Τό 1946 αναταρτίζει προσωπιό θιάσο στην

Αθήνα και ανεβάσει τὰ μουσικά έργα « Ξαναανθίζουν τὰ ρόδα », « Ρωμαίοι και Ίουδιέττες », « Γυρτοβιγμένη φωνιά ».

Περιοδεύει στην Έθνηνική Έπαρχία, στην Αμερική, στην Αγγλία, όπου υπάρχουν Έθνηνικές παρουσίες και σημειώνει επιτυχία.

Το 1950 ιδρύει τὸ « Θέατρο Βέμπο », και ανεβάσει μουσικὴς κωμωδίες και ἐπιθεωρήσεις.

Το 1957 παντρεύεται τὸν Μίμη Τραϊφόρο.

Πῆρε μέρος στὶς ταινίες « Προσφυγοπούλα » « Στέλλα » και « Σκουρνάρα 288 ».

Ὁ Κώστας Γιαννίδης και ὁ Νέων Ραπίτης ἦταν οἱ μουσικοὶ πού προτιμοῦσε, χάραξε δὲ ἱστορία μετὰ ποθεμικά της τραγούδια πού εἶχαν στίχους τοῦ Τραϊφόρου επάνω σὲ γνωστὰ μουσικὰ.

Ἦρθε ἑποχὴ πού και ὁ τελευταῖος Ἑθνηνικὸς γιγύρισε τραγούδια της.

Ἀποσύρθηκε ἀπὸ τὸ τραγούδι πρὶν νὰ ξεδωριάσει και πέθανε τὸν Μάρτη τοῦ 1978.

Τελευταῖα ἡ Μαρινέλλα γύρισε τραγούδια της σ' ἓνα μεγάλο δίσκο, μετὴν προτροπὴ τοῦ Τραϊφόρου. Παρὰ τὸ ὅτι τὸ διαφημιστικὸ κίνημα μίθρησε γιὰ ἐπιτυχία, ὥστόσο ἡ ἀπομίμηση εἶναι ὠρὴ.

ΒΕΜΠΟΥ ΑΛΙΚΗ:

Γενέτειρά της ἡ Κωνσταντινούπολις.

Ἄπό μικρὴ παρουσίασε κλίση στὸν χορὸ και στοὺς δῶσε

σχολές χορού της Νέας Υόρκης και του Παρισιού.

Τό ντεμπόυτο της τό έκανε στο θέατρο «Σαμαρτζή» τό 1934. Πήρε μέρος και σε άλλους επιθεωρησιακούς διάσους μέχρι πού έφυγε με την αδερφή της Σοφία κατά την Κατοχή.

Μετά τον γρισμό της στην Αθήνα συμμετέχει στο θέατρο Βέρμπο σαν χορεύτρια στις επιθεωρήσεις «Άθως για τό Καστρί», «Μπόσσα νόβα», «Έρχεται δέν έρχεται» κ. ά.θ.

Σε δεύτερο ρόλο ξεχώρισε στην ταινία «Προσφυγοπούδα».

ΤΡΑΙΦΟΡΟΣ ΜΙΜΗΣ:

Τό 1913 γεννήθηκε στον Πειραιά.

Με πολλές στερήσεις σπούδασε Χομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και αποφοίτησε και από την Δραματική Σχολή του Βασιθιού Θεάτρου.

Θριάμβευε, τότε, ο Άρτιμ με την «Μάντρα» του και τό 1934 εμφανίζεται εικη σαν Κουμπέρ ο Τραϊφόρος.

Τόν χαρακτήριζε τό επιτηροβόλο πνεύμα, τό χιούμορ του και η καταπληκτική επηδελότητα του να αυτοσχεδιάζει στίχους.

Κατά την διάρκεια του πολέμου γράφει 50 περίπου επιθεωρήσεις, πού τίς ανέβασε στην Μέση Ανατολή ο Ησασ Βέρμπο.

Αποδοτική η απελευθέρωση και συνεχίζει ο Τραϊφόρος την συγγραφή του έργαία στην Αθήνα, μαθητευμένος διευθυντής του θεάτρου «Βέρμπο» και σύζυγος πια της Σοφίας.

Επιτυχίες του τού « Ζήτω ο Ρωμηός », « Έλλοδα για μουράιο », « Ό,τι θέθει ο Θεός », « Βίρα τις άγμυρες », « Διπλοπεννιές », « Έχετε για βρουσούδες », « Γαλανόχευμη », « Ρωμαίοι και Λουδιέττα », (μουσική και κωμική) κ.ά.

Τα θιμπρέττα του σά μουσιμά έργα « Στουρνάρα 288 », « Άνθρωποι και παιδά άνθρωποι », « Έν πιδώ », « Όταν γρίζουν τά χειδόνια », επαινούνται απ' τους εθνομίους για να πάρει μία θέση στο εθνικό εθνομικό θέατρο σαν συγγραφέας μετά από τον Πύρ Χόρ και τον Γιαννουάκη. Μάλιστα η επιθεώρησή του « Τρόθει μπά », τιμήθηκε με τού « Ξενοπούθαι », βραβείο για τήν πηγαία σάτιρά της και τήν αποφυγή αίσχροζήτων για πρόδηση ταπεινού γέθιου. Και είναι η αθήνη πως ο τραίφορος σατιρίζει είναι, δεπτά, ποδοτισμένα, χωρίς να ιαταφύει σε χυδαίότητες και προπαντός σά υπορούμενα για τήν εθνομία της γαθαρία.

ΣΕΡΓΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ :

Είδε τού γίω στο Τρίτωμο τού 1929.

Απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και της « Δραματικής Σχολής » του Λυμπάτη Καρακτινού. Φοίτησε και πανεπιστήμια του Χάρβαρντ της Αμερικής και τού Ηονδίνου.

Δυσσηματιμά άσχαήθηκε με τήν διδασκαλία αρχαίων τραγωδιών και είναι, ίσω, μαζί με τον Γιάννη Ηάμυ οι αντιπροσωπευτικώτεροι Κύπριοι για τή σημερινή παρουσία Αρχαίου Δράματος.

ΦΙΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ:

Γεννήθηκε στο χωριό Αεχάνα το 1926.

Σπούδασε στο πανεπιστήμιο της Πράγας φιλοσοφία και δημοσιογραφία στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Δούρευε σαν δημοσιογράφος σε διάφορες κυπριακές εφημερίδες. Το 1962 ανέλαβε την διεύθυνση του ΟΘΑΚ.

Σαν υδοποιός, έχει πιαστεί μάλα ερμηνείας τόσο σε υμημούς, όσο και δραματικούς ρόλους. Το παιδί του διακρίνεται από πιστιότητα και αίσθημα υότητας. Έχουν μείνει αθησρόντοι υμημοί ρόλοι του παιδί των Νίνο Παντελίδη.

Έπισης ο κινηματογράφος τράβηξε το ταθέντο του και διακρίθηκε, υρηιω, σαν σκηνοθέτης.

ΝΤΕΝΟΓΙΑΣ ΡΑΦΑΗΛ:

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1912.

Σπούδασε τραγούδι στην δραματική σχολή του Εθνικού Ώδελου, με τον Ν. Παπαγεωργίου.

Έρχοστη με πολλούς θισούς, σαν τενόρος σε Ώπερέτες και σε μιούζικαθς. Έπισης δούρευε και στην Ώταθια σαν τενόρος, εμφανιζόμενος σε πολλές Ώταθιές Σιητές.

Έχει παίξει και στην πρόζα με την Κατερίνα.

ΠΑΣΣΑΛΗ ΛΕΛΑ:

Γεννήθηκε στην Αθήνα.

Αυτοδίδακτη. Πρωτοβήηε το 1936 στο θεατρο "Λαμαρτζή", σαν υψίφωνος.

Συμμετέσχε σέ πορριά θεατρικά συγκροτήματα,
μέ μουσιό σκήμα καί ξεχώρισε σάν ντούέττο μέ τόν
σύζυγό της Ραφάθ Νζερόγια.

ΣΑΜΠΑΧ ΣΟΥΛΗ:

Γεννήθηκε στήν Αίγυπτο.

Απόκτησε δίπλωμα Κοινωνικής Λειτουργού, πού
δέν τò χρησιμοποίησε ποτέ.

Από νωρίς τήν τράβηξε τò θέατρο, κι έκανε τήν
πρώτη της εμφάνιση στό θέατρο τού Εθνικού Κήπου
τό 1958 μέ τò « Χωριό μου Χωριουδάκι μου ».

Έπαιξα στό θέατρο « Κεντριό » καί στό θέατρο
« Περρούέ », παρουσιάζεται σέ μουσικά έργα καί ξεχω-
ρίζει ».

Τέθεται κάτοχος τής σιγητής προμαθεί αβίαστω
τό χέδιο σούς μαρκατερίστινους ρόλους της.

Τραγουδίστρια αιόμα γύρισε καί δίσκους στήν Κυπρι-
ακή τυπογραφία.

Είται σύζυγος τού σιηροδέτη καί ηθοποιού Δημήτρη
Νιπολαΐδη.

Σάν τραγουδίστρια καί σάν ηθοποιός, έγραψε μέρο
σέ δέκα περίπου ταινίες, αλλα πιανεθρήνια καθιερώθηκε
μέ τήν τηλεόραση σόν « Όνειροπαρμένο » τού αθησκό-
νητου Κώστα Πρετεντέρη.

ΜΟΣΧΟΝΑΣ ΝΙΚΟΣ:

Γεννήθηκε στήν Αθήνα στίς παλιές της
χειτονίες στό 1909. Θεωρούσε τόν έαυτό του

7
Για σήμερα, όπως έγινε στην αρχαιών θέρο
Αθηναίο.

Με υποτροφία του Δήμου Αθηναίων πήγε
στην Ιταλία και σπούδασε μουσική, γιατί είχε μιά
σπάνια φωνή βαθύφωνου.

Την πρώτη του εμφάνιση την έκανε στην
Κρεμόνα της Ιταλίας με την « Δύναμη του
πεπραμένου » με μεγάλη επιτυχία. Οί Ιταλοί
κριτικοί, που είναι τόσο φειδωλοί σε επαίτους,
τον θεώρησαν άπουάλυτη. Τό 1937 συμμετέχει
στό φεστιβάλ της φλωρεντίας.

Παρουσιάζεται στην Αθήνα στον « Ριχολέτο »,
και τό 1937 κάνει την πρώτη του εμφάνιση στό
« Μετροπόλιταν », της Νέας Υόρκης με την
« Αίντα ». Τόσο μεγάλος ήταν ο θρίαμβός του,
ώστε έμεινε στό « Μετροπόλιταν », σάν βασιλιά σέ-
λεχός του σ' όλη την μαριέρα του.

Οί μεγαλύτερες επιτυχίες τού ρεπερτορίου του
ήταν ο « Φόουστ », « Ο Δόν Κάρλος », « Ο Μαχε-
μένος αὐλός ».

Μαζύ με την Μαρία Κάλλας, τόν Δημήτρη
Μητρόπουλο, την Έθελρα Σουβιότι, ήταν οί μεγάλοι
πρεσβυτεί της Έθληντικής Ακρικής Τέχνης
στό Έξωτερικό.

Πέθανε στην Νέα Υόρκη τό 1975 και ό τάφος
του βρίσκεται έμει, πλάϊ σόν τάφο τών γονέων του.

τους οποίους εθάρρευε και ο ίδιος πήρε
^θυσί και αποματέσσησε.

ΝΙΚΟΣ Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ